

[Aksel Larsen.]

fået at vide, at nu var jeg den sædvanlige grimme karl, der kom med overbud. Men når det er regeringen, der kommer med overbud, så får den ingen bebrejdelser og slet ikke af os.

Jeg vil dog tillade mig at sige, at på denne baggrund burde regeringen også have interesseret sig mere aktivt og mindre platonisk for hustrufradraget. For hvis hustrufradraget på maksimalt 2.000 kr. er berettiget og var berettiget, da det blev indført, er der samme grund til at ajourføre det, som der er til at ajourføre lønmodtagerfradraget. Vi agter i udvalget at fremsætte til overvejelse at fordoble hustrufradraget, så det bliver maksimalt 4.000 kr.; jeg vil dog naturligvis helst have, at det er regeringen, der kommer med et sådant forslag. Jeg har meget vel i den højtærede finansministers fremsættelsestale set, at man har fundet det rigtigst, at ændringer i hustrufradraget drøftes i forbindelse med de øvrige problemer, der må indgå i en mere omfattende skattereform. Det er imidlertid sådan, at man formentlig ikke kan komme bort fra hustrufradraget, før vi får klaret sambeskatningsproblemet; og så længe vi i folketinget kun har ét lovforslag fra regeringen — om hvilket den tidligere finansminister i øvrigt har sagt, at det kan ikke praktiseres, men folketinget kan jo have det som et diskussionsgrundlag — så er det klart, at der kan gå ikke alene vinter og vår, men mange år, før dette problem bliver løst. Derfor tror jeg, man skal tage overtvært og forhøje hustrufradraget, samtidig med at man forhøjer lønmodtagerfradraget. Jeg tror, at det provenutab, der bliver tale om, er til at overse.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling.

Johan Asmussen: Der var for den ærede socialdemokratiske ordfører, så vidt jeg forstod, to punkter af særlig betydning ved dette lovforslag, og det ene var, at det blev underkastet en hurtig behandling. Nu er det normalt rigtigt at behandle lovforslag hurtigt, men det er beklageligt, hvis en hurtig behandling bliver nødvendiggjort af tekniske årsager, og det forstår jeg er tilfældet her. Selvangivelsesblanketterne skal i trykken, og det er derfor, man er nødt

til at skynde sig særligt med dette lovforslag. Det er særlig betænkeligt, når man samtidig i lovforslaget tager andre områder med, som ikke direkte har så meget at gøre med det aktuelle problem. Jeg håber nu, at det vil lykkes alligevel at få underkastet lovforslaget en så grundig behandling, som problemerne kræver.

Det andet, der særlig lå den ærede ordfører hr. Peter Nielsen på sinde, var krævet om lighed for loven også skattemæssigt set, retfærdighed i beskatningen, og det blev fremhævet med en patos, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig; intet er nødvendigere end lighed for loven også på det område. Men det er jo ikke altid, at alle kommer til samme resultat ud fra ønsket om lighed og retfærdighed, navnlig ikke når man så bevæger sig ind på begrebet gennemsnit. Jeg kom til at tænke på den lille historie med definitionen af statistik, at det er den videnskab, der bl. a. kan overbevise den mand, der står med det ene ben i en bageovn og det andet ben i et køleskab, om, at han gennemsnitlig egentlig har det rigtig godt. Man kan ofte komme til at tænke på det billede, også i forbindelse med spørgsmålene i det foreliggende lovforslag.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om de tre led, som det omhandler, og i den rækkefølge, hvori de er behandlet i forslaget: Grønlandsarbejdere, lønmodtagerfradrag og lejeværdi.

Med hensyn til beskatningen af Grønlandsarbejdere kan jeg naturligvis kun være enig i, at man afhjælper en faktisk ulighed, der efter det oplyste synes at have udviklet sig ved beskatningen af gifte, respektive ugifte, Grønlandsarbejdere. Det er muligt, at det samtidig kan indebære nogle betænkeligheder, det kan de fleste lovforslag jo, og jeg er i og for sig spændt på at høre — jeg går ud fra, at vi får det at høre — hvad der siges fra en af vore grønlandske kollegers side, om der skulle være betænkeligheder ved denne ændring med 2 års reglen.

Men jeg kan ikke lade være med i den forbindelse — når jeg, det må jeg jo indrømme, for første gang i det hele taget kommer i berøring med begrebet beskatning af Grønlandsarbejdere og hele problemet om skattefriheden i Grønland — ganske primitivt, om jeg så må sige, at undre mig lidt. Der er noget, der undrer